

Els nacionalistes entren al govern de Perpinyà, de la mà del nou batlle Jean-Paul Alduy

Una victòria inesperada

Per primer cop en la història, nacionalistes catalans tindran càrrecs de responsabilitat a l'Ajuntament de Perpinyà. La victòria de la llista del centrista Jean-Paul Alduy, de la qual formaven part dirigents d'Unitat Catalana com Jaume Roure, ha suposat una revolució política a la Catalunya Nord.

A l'esquerra, Jaume Roure, i al centre J. P. Alduy, en campanya electoral.

PERE CODONYAN

Una possible bufada electoral, ja s'havia anunciat a Perpinyà, però el que va somoure la ciutat, el diumenge, dia 13 de juny, fou una autèntica tramuntanada. I és que entre la primera i la segona tanda de les eleccions municipals anticipades de Perpinyà, el centrista Jean-Paul Alduy guanyava 6.096 vots, i passava de 8.766 (26,5%) a 14.862 (40,01%). Així, superava de set punts el seu principal adversari, el diputat neogaullista Claude Barate, ex-primer tinent de Paul Alduy, i últimament batlle de Perpinyà.

Res no deixava preveure una diferència tan gran entre aquests dos homes, perquè Barate, el favorit de molts observadors abans de l'elecció, havia obtingut el primer lloc el diumenge abans, amb el 29,4% dels vots, si bé Jean Paul Alduy ja havia sorprès tothom col·locant-se a 2,9 punts de Barate i superant el Front National ultradretà, que obtenia el 22,3% de vots.

A la segona tanda, Alduy es va beneficiar de la dinàmica i va atreure la majoria dels indecisos de la primera tanda, que van votar a la segona i van fer passar l'índex de participació del 49% al 56%. Alduy també congruà l'anomenat vot útil, car va arrebregar vots del Front Nacional —que en va perdre més de mil entre els dos torns— i dels partits d'esquerra, dividits en aquesta segona volta.

Concretament, Jean-Paul Alduy té majoria absoluta amb 39 dels 55 escons que formen el consell municipal de Perpinyà. Els restants es reparteixen proporcionalment entre l'oposició: 9 per a la llista de Claude Barate, 5 per al Front Nacional de Jean-Claude Martínez i dos per al socialista Christian Bourquin.

“Més que mai, avui Perpinyà és Catalunya”, podia proclamar Jaume Roure, el vice-president d'Unitat Catalana, que tenia dificultats per a expressar la seva satisfacció i la seva alegria, després de l'anunci definitiu del triomf de Jean-Paul

Alduy. Per primera vegada, gràcies a aquesta victòria, nacionalistes catalans entren a l'Ajuntament de Perpinyà amb càrrecs de responsabilitat, després d'arribar a un pacte electoral amb Jean-Paul Alduy i d'incorporar-se a la llista Perpignan Oxi-gène, que aquest encapçalava. Aquesta ha estat indiscutiblement una gran jugada dels dirigents catalanistes que, en quatre setmanes, han aconseguit

de convertir el seu partit, considerat marginal abans de les eleccions, en un aliat eficaç de Jean-Paul Alduy. Aquest, a més de poder comptar amb l'activa participació de la militància catalana, va aprofitar els locals d'Unitat, un entresol situat en una de les places més cèntriques de la ciutat, com a quarter general de la seva campanya electoral. Tot i que no es pot quantificar amb exactitud el nombre de vots generats per la candidatura de Jaume Roure, aquest no sols ha atret el vot catalanista,

sinó també el de tota una xarxa d'amics que aquest aficionat a l'esport i activista cultural havia anat creant aquests últims anys, vot que no hauria pogut capitalitzar amb una candidatura exclusivament catalanista, per efecte de l'anomenat vot útil, que sempre perjudica les candidatures aïllades.

Vint-i-cinc anys després del naixement del catalanisme polític a la Catalunya Nord, Unitat Catalana, formació sorgida en 1986 i llavors encapçalada per Andreu Barrère, s'ha convertit en el primer partit nacionalista que arriba al govern municipal de Perpinyà. Paral·lelament UC també apareix com l'opció capdavantera i federativa del moviment nacionalista nord-català, després del fracàs de la candidatura Écologie-Perpinyà formada per Les Verts i Esquerra Republicana de Catalunya, que a la primera volta només aconseguien el 2,6% dels vots, un punt menys del resultat aconseguit en 1989 per la llista exclusivament catalana que ja encapçalava Jaume Roure. A més a més, la decisió de Robert Avril, president de la federació regional d'ERC, de no donar cap consigna de vot per a la segona volta, va suscitar polèmica i divisions, car el

sector Vera-Bertrana i les JERC cridaren a votar en favor de la llista Perpignan Oxi-gène.

Ara bé, això no significa pas un xec en blanc per a Unitat Catalana que d'ara endavant serà jutjada per les seves actuacions. Havent viscut en la placidesa de l'oposició i de la crítica còmoda, ara comença el difícil i perillós exercici del poder. Però Jaume Roure ja en sembla ben

dos regidors d'UC, Joan Pere Olivé i Josep Gratacós, artesà i comerciant respectivament, integraran comissions encarregades de dinamitzar aquests sectors econòmics de la ciutat.

Més enllà de la victòria dels catalanistes, cal veure en l'elecció de Jean-Paul Alduy com a nou batlle de Perpinyà un canvi radical en el panorama polític de Catalunya Nord i en el comportament

dels electors, que per primera vegada en una ciutat de més de 100.000 habitants han votat en massa una llista desvinculada dels partits polítics tradicionals. A més de nacionalistes, la llista encapçalada per Alduy, denominada Perpignan Oxi-gène, també era integrada per militants ecologistes de Génération-Écologie, i en gran majoria per persones procedents de diferents sectors socioprofessionals de la ciutat, fins ara indiferents al joc polític local. El fet que la candidatura de Jean-

De dreta a esquerra: François Calves, diputat d'UDF, Claude Barate, diputat del RPR, i René Marquès, president d'UDF. Els grans vençuts de les últimes eleccions a Perpinyà. PERE CODONYAN

conscient: "Hem aconseguit el més fàcil, ser elegits. Ara ens resta el més difícil, gestionar la ciutat i treballar per recuperar la nostra identitat catalana i desenvolupar les relacions institucionals i econòmiques amb Catalunya".

Dimecres, doncs, el nou consell municipal elegia oficialment Jean-Paul Alduy com a batlle de la ciutat, amb 39 vots a favor; l'ultradretà Jean-Claude Martínez n'obtenia 5; i els 9 consellers de dreta, encapçalats per Claude Barate, més els dos socialistes van votar en blanc. Seguidament van ser elegits 16 tinentes batlle. En aquesta elecció Jaume Roure, vice-president d'Unitat Catalana, fou elegit quart tinent. Curiosament, Roure va ser el candidat que va recollir més vots, perquè, a més dels 39 vots de la seva llista, va obtenir els dels consellers del Front Nacional (una tècnica habitual utilitzada per aquest partit per a crear confusió) i un de l'oposició, que podria ser el del seu amic Claude Barate. Jaume Pol, un altre candidat d'Unitat, també fou escollit tinent de batlle. Encara resten per definir les seves competències, però, després del ple, Jaume Roure va precisar que no es limitarien tan sols a les qüestions catalanes. Els altres

Paul Alduy hagi obtingut més del 40% del vots significa que els habitants de Perpinyà han volgut, sens dubte, marcar un rebug a la classe política dominant, compromesa en diferents afers políticofinancers i altres casos de corrupció que han contribuït a enterbolir la imatge de Perpinyà i de Catalunya Nord aquests últims mesos. Així han castigat la candidatura de Claude Barate, ex-tingent batlle de Paul Alduy, que dirigia una llista formada per representants dels partits tradicionals de dreta i de centre-dreta, que ja integraven en bona part l'antic equip de govern municipal. Abandonant l'antic batlle Paul Alduy, pare de Jean-Paul, per aliar-se amb Barate han aparegut com a traïdors als ulls de molts perpinyanesos.

Aquesta elecció de Jean-Paul Alduy no deixarà de tenir repercussions importants en la política nord-catalana, perquè aviat hi haurà noves eleccions, aquesta volta per a renovar la meitat del Consell General (institució equivalent a les diputacions provincials espanyoles), i la presidència del giscardista René Marquès, que ha donat suport incondicional a Claude Barate, podria trontollar.

Pere Codonyan